در نامه‌ای خطاب به مقام معظم رهبری مطرح شد؛

لزوم توقف ساخت‌وساز در حریم شمالی باغ گیاه‌شناسی

تشکل‌های محیط زیستی با نگارش نامه‌ای خطاب به مقام معظم رهبری توقف ساخت‌وساز در حریم شمالی باغ گیاه‌شناسی و جابه‌جایی این پروژه را خواستار شده‌اند و هم اینک تنها امید باقیمانده برای حل این مشکل، دستور آن مقام معظم است که روزگاری باغرس یک درخت در این باغ، به ارزش‌های معنوی آن افزوده‌اند.

نگارندگان این نامه با اشاره به، صدور غیرقانونی مجوز ساخت ۲۲ برج ۳۸ طبقه برای ساخت بیش از ۵۲۵۰ واحد مسکونی در جوار ضلع شمالی این باغ؛ تأکید کرده‌اند: بدون در نظر گرفتن سابقه حضور ۵۵ ساله این باغ در منطقه و حقوق مکتسبه آن وزیر پا گذاشتن تمامی طرح‌های تفصیلی مصوب قبلی مسیری بسیار خطرناک تر و فاجعه بارتر از قبل گشوده شده که اگر در اسرع وقت جلوی آن گرفته نشود، به زودی نشانی از این میراث علمی، تخصصی، طبیعی و فرهنگی برجای نخواهد ماند.

درادامه مشروح این نامه را که نسخه‌ای از آن به‌دست روزنامه «رسالت» رسیده است، از نظرمی گذرانید.

****

به استحضار حضرت عالی می‌رساند باغ گیاه‌شناسی ملی ایران با قدمتی بیش از ۵۵ سال، یک پروژه منحصربه‌فرد در امر حفاظت از منابع ژنتیکی، پژوهش، آموزش، گردشگری و فرهنگ محسوب می‌شود که با تلاش‌های شبانه روزی و دلسوزانه محققان و اساتید برجسته کشور در علم گیاه‌شناسی و منابع طبیعی در ۱۴۵ هکتار ایجاد شده و یکی از ذخایر ارزشمند ملی و دارای جایگاه بین‌المللی است. این باغ به‌عنوان سرمایه گرانقدر ملی در تاریخ ۱۳۹۵/۱۲/۱۰ به‌فهرست آثار ملی ایران و در تاریخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۹ به دلیل شأن تاریخی-فرهنگی خود از سوی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ثبت مضاعف شده است.

باغ گیاه شناسی ملی ایران در اراضی چیتگر در منتهی الیه غرب تهران، محصور در محیط‌های طبیعی نظیر پارک چیتگر، عرصه‌های مرتعی میدان تیر چیتگر و اکوسیستم استپی شیب جنوبی البرز مرکزی، برای دور بودن از عوارض مخرب محیط‌های مسکونی و سایر تأسیسات انسان سازو بیرانگر طبیعت جانمایی شد. متأسفانه بلندمرتبه سازی‌های صورت گرفته در اراضی بالادست این باغ (بهنه وسیع شیب جنوبی البرز مرکزی در شمال این باغ)، در سال‌های اخیر موجب کاهش آب چاه‌های این باغ از ۲۲۰ لیتر در ثانیه به ۸۰ لیتر در ثانیه شده و این کاهش چشم گیر آب چالش‌های فراوانی را برای نگهداری علمی باغ ایجاد کرده است. خشکی کامل درختان یا سرشاخه‌ها و به‌طور کل زوال تدریجی باغ از کم‌ترین عوارض فاجعه بار این بلندمرتبه سازی‌ها بوده است.

متأسفانه اخیرا پیرو صدور غیرقانونی مجوز ساخت ۲۲ برج ۳۸ طبقه برای ساخت بیش از ۵۲۵۰ واحد مسکونی در جوار ضلع شمالی این باغ؛ بدون در نظر گرفتن سابقه حضور ۵۵ ساله این باغ در منطقه و حقوق مکتسبه آن و زیرپا گذاشتن تمامی طرح‌های تفصیلی مصوب قبلی مسیری بسیار خطرناک تر و فاجعه بارتر از قبل گشوده شده که اگر در اسرع وقت جلوی آن گرفته نشود، به زودی نشانی از این میراث علمی، تخصصی، طبیعی و فرهنگی برجای نخواهد ماند.

درصورتی که این پروژه بلندمرتبه سازی در حریم باغ به اجرا درآید عوارض فراوانی را به همراه خواهد داشت، ازجمله: کاهش چشم گیر منابع آب با قطع شیب هیدرولیک؛ عدم امکان ورود نزولات آسمانی به منابع آب‌های زیرزمینی؛ جلوگیری از وزش باد غالب منطقه (از شمال به جنوب)؛ افزایش دما و تشکیل جزایر حرارتی؛ افزایش میزان و گستره گردوغبار؛ افزایش آلودگی‌های هوا، نور در شب، آلودگی‌های صوتی؛ کوچ و نابودی جانوران موجود در این اکوسیستم؛ ورود پساب به منابع آبی زیرزمینی.

پیگیری و روشنگری‌های صورت گرفته پیرامون این پروژه و ابعاد آن، تمام ارگان‌ها و نهادهای مسئول و ذی‌ربط را قانع کرده که پروژه باید در اسرع وقت متوقف شود. ازجمله این نهادها می‌توان به شورای امنیت ملی، معاونت اول ریاست جمهوری (درخواست توقف در اسفند ۱۴۰۰)، وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، سازمان حفاظت محیط زیست کشور، دادستانی کل کشور و همچنین نهادها و انجمن‌های مردم‌نهاد و پشتیبان محیط زیست و اساتید و محققان برجسته کشور در علم گیاه‌شناسی و منابع طبیعی که با تلاش‌های شبانه روزی و دلسوزانه محققان و اساتید برجسته کشور در علم گیاه‌شناسی و منابع طبیعی در ۱۴۵ هکتار ایجاد شده و یکی از ذخایر ارزشمند ملی و دارای جایگاه بین‌المللی است. این باغ به‌عنوان سرمایه گرانقدر ملی در تاریخ ۱۳۹۵/۱۲/۱۰ به‌فهرست آثار ملی ایران و در تاریخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۹ به دلیل شأن تاریخی-فرهنگی خود از سوی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ثبت مضاعف شده است.

باغ گیاه شناسی ملی ایران در اراضی چیتگر در منتهی الیه غرب تهران، محصور در محیط‌های طبیعی نظیر پارک چیتگر، عرصه‌های مرتعی میدان تیر چیتگر و اکوسیستم استپی شیب جنوبی البرز مرکزی، برای دور بودن از عوارض مخرب محیط‌های مسکونی و سایر تأسیسات انسان سازو بیرانگر طبیعت جانمایی شد. متأسفانه بلندمرتبه سازی‌های صورت گرفته در اراضی بالادست این باغ (بهنه وسیع شیب جنوبی البرز مرکزی در شمال این باغ)، در سال‌های اخیر موجب کاهش آب چاه‌های این باغ از ۲۲۰ لیتر در ثانیه به ۸۰ لیتر در ثانیه شده و این کاهش چشم گیر آب چالش‌های فراوانی را برای نگهداری علمی باغ ایجاد کرده است. خشکی کامل درختان یا سرشاخه‌ها و به‌طور کل زوال تدریجی باغ از کم‌ترین عوارض فاجعه بار این بلندمرتبه سازی‌ها بوده است.

متأسفانه اخیرا پیرو صدور غیرقانونی مجوز ساخت ۲۲ برج ۳۸ طبقه برای ساخت بیش از ۵۲۵۰ واحد مسکونی در جوار ضلع شمالی این باغ؛ بدون در نظر گرفتن سابقه حضور ۵۵ ساله این باغ در منطقه و حقوق مکتسبه آن وزیر پا گذاشتن تمامی طرح‌های تفصیلی مصوب قبلی مسیری بسیار خطرناک تر و فاجعه بارتر از قبل گشوده شده که اگر در اسرع وقت جلوی آن گرفته نشود، به زودی نشانی از این میراث علمی، تخصصی، طبیعی و فرهنگی برجای نخواهد ماند.

درادامه مشروح این نامه را که نسخه‌ای از آن به‌دست روزنامه «رسالت» رسیده است، از نظرمی گذرانید.

****

به استحضار حضرت عالی می‌رساند باغ گیاه‌شناسی ملی ایران با قدمتی بیش از ۵۵ سال، یک پروژه منحصربه‌فرد در امر حفاظت از منابع ژنتیکی، پژوهش، آموزش، گردشگری و فرهنگ محسوب می‌شود که با تلاش‌های شبانه روزی و دلسوزانه محققان و اساتید برجسته کشور در علم گیاه‌شناسی و منابع طبیعی در ۱۴۵ هکتار ایجاد شده و یکی از ذخایر ارزشمند ملی و دارای جایگاه بین‌المللی است. این باغ به‌عنوان سرمایه گرانقدر ملی در تاریخ ۱۳۹۵/۱۲/۱۰ به‌فهرست آثار ملی ایران و در تاریخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۹ به دلیل شأن تاریخی-فرهنگی خود از سوی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ثبت مضاعف شده است.

باغ گیاه شناسی ملی ایران در اراضی چیتگر در منتهی الیه غرب تهران، محصور در محیط‌های طبیعی نظیر پارک چیتگر، عرصه‌های مرتعی میدان تیر چیتگر و اکوسیستم استپی شیب جنوبی البرز مرکزی، برای دور بودن از عوارض مخرب محیط‌های مسکونی و سایر تأسیسات انسان سازو بیرانگر طبیعت جانمایی شد. متأسفانه بلندمرتبه سازی‌های صورت گرفته در اراضی بالادست این باغ (بهنه وسیع شیب جنوبی البرز مرکزی در شمال این باغ)، در سال‌های اخیر موجب کاهش آب چاه‌های این باغ از ۲۲۰ لیتر در ثانیه به ۸۰ لیتر در ثانیه شده و این کاهش چشم گیر آب چالش‌های فراوانی را برای نگهداری علمی باغ ایجاد کرده است. خشکی کامل درختان یا سرشاخه‌ها و به‌طور کل زوال تدریجی باغ از کم‌ترین عوارض فاجعه بار این بلندمرتبه سازی‌ها بوده است.

متأسفانه اخیرا پیرو صدور غیرقانونی مجوز ساخت ۲۲ برج ۳۸ طبقه برای ساخت بیش از ۵۲۵۰ واحد مسکونی در جوار ضلع شمالی این باغ؛ بدون در نظر گرفتن سابقه حضور ۵۵ ساله این باغ در منطقه و حقوق مکتسبه آن وزیر پا گذاشتن تمامی طرح‌های تفصیلی مصوب قبلی مسیری بسیار خطرناک تر و فاجعه بارتر از قبل گشوده شده که اگر در اسرع وقت جلوی آن گرفته نشود، به زودی نشانی از این میراث علمی، تخصصی، طبیعی و فرهنگی برجای نخواهد ماند.

درادامه مشروح این نامه را که نسخه‌ای از آن به‌دست روزنامه «رسالت» رسیده است، از نظرمی گذرانید.

****

به استحضار حضرت عالی می‌رساند باغ گیاه‌شناسی ملی ایران با قدمتی بیش از ۵۵ سال، یک پروژه منحصربه‌فرد در امر حفاظت از منابع ژنتیکی، پژوهش، آموزش، گردشگری و فرهنگ محسوب می‌شود که با تلاش‌های شبانه روزی و دلسوزانه محققان و اساتید برجسته کشور در علم گیاه‌شناسی و منابع طبیعی در ۱۴۵ هکتار ایجاد شده و یکی از ذخایر ارزشمند ملی و دارای جایگاه بین‌المللی است. این باغ به‌عنوان سرمایه گرانقدر ملی در تاریخ ۱۳۹۵/۱۲/۱۰ به‌فهرست آثار ملی ایران و در تاریخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۹ به دلیل شأن تاریخی-فرهنگی خود از سوی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ثبت مضاعف شده است.

درک تنهایی به‌عنوان یک مشکل جهانی که سلامت دنیا را به خطر می‌اندازد، ضروری است

آه از غم تنهایی

گروه اجتماعی- نادیا احمدی

احتمالا فصل مشترک همه ما آدم هاست، فرقی هم نمی‌کند در کدام نقطه از جهان ساکن باشیم. گرچه روز به روز بر تعداد جمعیت افزوده می‌شود اما همچنان هیچ چیز پایدارتر از «تنهایی» نیست. ما با آدم‌های جامعه رفت‌وآمد می‌کنیم، به یکدیگر عشق می‌ورزیم، کنار هم به کار و تحصیل می‌پردازیم و در نهایت وقتی از مشغله زندگی روزمره فارغ می‌شویم و به خودمان می‌آییم، چیزی به جز تنهایی نمی‌یابیم!

روانشناسان اجتماعی از پدیده احساس تنهایی تعاریف متنوعی ارائه کرده‌اند. ازجمله دویونگ که می‌گوید، این حس به تجربه‌ای دلالت دارد که در اثر کمبود تماس‌های اجتماعی، صمیمیت یا حمایت در روابط اجتماعی ایجاد می‌شود. اما سالیوان با دیدگاهی روانکاوانه، بیان می‌کند: احساس تنهایی؛ تجربه‌ای است که درنتیجه ناکامی در رضایت ازنیازهای اساسی انسان در برقراری روابط صمیمی ونزدیک رخ می‌دهد. محققان به نقش تضاد میان روابط ادراک شده و آرمانی اشاره دارند، برای مثال تفاوت میان دوستانی که یکدیگر را دوست دارند، در مقابل کسانی که کمبودها و نقص‌هایی در شبکه اجتماعی و روابطشان دارند. علیرغم تنوع در تعریف احساس تنهایی، چهار خصوصیت مورد توافق محققان است؛ نخست اینکه احساس تنهایی با نقص‌هایی در روابط اجتماعی همراه است و دوم، بخشی از آن ذهنی و وابسته به انتظارات و ادراکات فرد است. سوم، پدیده‌ای ناخوشایند تلقی می‌شود و چهارم، افراد دچار احساس تنهایی برانگیخته می‌شوند تا از شدت آن بکاهند. نکته مهم درباره احساس تنهایی این است که باغم واندوه نیزفرق دارد. بدین ترتیب علت تنهایی می‌تواند افسردگی و یا غم واندوه باشد ولی با آن یکسان نیست.

عالیه شکربیگی، جامعه‌شناس عنوان می‌کند: «احساس تنهایی با انفراد وانزوا هم فرق دارد. در انفراد فرد با خودش است و کناره‌گیری نسبی او از دیگران برای کسب استقلال است. نسبی از آن رو که ارتباط فرد با دیگران فقط برای متمایز کردن خود از دیگران است. چنین فردی توانسته دو کس در یک تن را تحقق بخشد و با خود گفت‌وگوی درونی داشته باشد. راهبان و صوفیان چنین مسلکی دارند. فرد از نظر فیزیکی از دیگران جدا مانده و تماسی با آن‌ها ندارد. به عبارت دیگر، حالتی وجود دارد که ما در میان انبوهی از مردم تنهانیستیم ولی احساس تنهایی داریم، حالتی وجود دارد که در جزیره‌ای هستیم و کسی نیست که اساسا روابط و کنشی با او داشته باشیم (انزوا) و بالاخره در مواردی فرد گوشه‌گیری می‌کند ولی احساس تنهایی ندارد (انفراد). این گونه اخیر در میان قشر خاصی که تعداد آن‌ها از انگشتان دست تجاوز نمی‌کند، رواج دارد؛ کسانی که به درجه‌ای از فردیت رسیده‌اند که با خود گفت‌وگوی درونی دارند. بنابراین اگر روابط با دیگرانی که ارتباط با آن‌ها مهم است، انتظارات‌مان را تأمین نکند، احساس تنهایی می‌کنیم واگر کسی نباشد که رابطه‌ای صورت گیرد، منزوی خواهیم بود، احساس تنهایی و انزوا خودخواسته نیست، آن‌ها دو بعد از یک مفهوم‌اند، درحالی که انزوا بعد عینی تنهایی است وعدم تماس و رابطه را می‌رساند و احساس تنهایی، بیشتر بعد ذهنی تنهایی است که توان آن را دارد که به لحاظ عینی تنهایی را در برگیرد چراکه وقتی فرد از ارتباط عمیق و تنهایی زدایانه با اطرافیانش مأیوس شود، نه‌تنها از خودش بلکه از دیگران هم فرار می‌کند.»

احساس تنهایی در میان یک چهارم از مردم جهان

مبتنی بر یافته‌های یک نظرسنجی که خبرگزاری ایرنا به آن استناد کرده است؛ در میان ۱۴۲ کشور، از هر چهار نفر در سراسر جهان یک نفر احساس تنهایی می‌کند.

این خبرگزاری در ادامه می‌نویسد: «میزان احساس تنهایی در سطح جهان حتی ممکن است بیشتر از یافته‌های این تحقیق که تقریبا ۷۷ درصد از بزرگسالان جهان را دربرمی‌گیرد، باشد؛ زیرا تعدادی از کشورها ازجمله کشور پرجمعیت چین مورد سنجش قرارنگرفته‌اند. این پژوهش با توجه به هشدارهایی که از سوی سازمان جهانی بهداشت و بسیاری دیگرازمراجع نسبت به خطرات تنهایی داده می‌شود، باهمکارت موسسه «گالوپ» و شرکت «متا» انجام شده است.»

براساس نتایج این نظرسنجی، «به‌طورکلی حدودیک چهارم (۲۴ درصد) مردم درسراسرجهان اعلام کرده‌اندبه میزان «زیاد» و«نسبتاً زیاد» احساس تنهایی می‌کنند و ۲۷ درصد افراد پاسخ‌گو نیز گفته‌اند «کمی احساس تنهایی» می‌کنند. همچنین نزدیک به نیمی (۴۹ درصد) از جمعیت جهان به‌هیچ‌وجه احساس تنهایی نمی‌کنند. از دیگر یافته‌های این پژوهش، سنجش میزان تنهایی افراد برحسب شاخصه‌هایی چون «سن» و«جنس» است. برخلاف تصور، کمترین میزان احساس تنهایی از سوی افراد مسن (۶۵ سال و بالاتر) با ۱۷ درصد و بیشترین میزان احساس تنهایی از سوی افراد جوان (۱۹ تا ۲۹ سال) با ۲۷ درصد اعلام شده است. امروزه در سراسر جهان میلیون‌ها نفر در زندگی روزمره خود احساس تنهایی می‌کنند. تحقیقات نشان می‌دهد تنهایی با افزایش خطرات تهدیدکننده سلامت جسمی و روانی افراد مرتبط است. این در حالی است که طبق داده‌های به‌دست‌آمده نزدیک به ۶ درصد مردم جهان باکسی ارتباطی ندارند. این میزان شاید در ظاهر رقم کوچکی به نظربرسد اما تقریباً معادل ۲۸۷ میلیون نفر یعنی؛ بیشتر از کل جمعیت اندونزی، چهارمین کشور پرجمعیت جهان است. مطابق نتایج به‌دست‌آمده از نظرسنجی انجام‌شده، ایران به‌طور کل در میان ۲۹ کشوری قرار دارد که دست‌کم یک‌سوم جمعیت موردبررسی آن احساس تنهایی (زیاد و نسبتا زیاد) می‌کردند. دراین میان، ۳۲ درصد از زنان ایرانی و ۳۴ درصد ازمردان ایرانی پاسخگو دراین نظرسنجی گفته‌اند «زیاد» و«نسبتاً زیاد» احساس تنهایی می‌کنند. این درحالی است که نزدیک به نیمی از هردو جنس اعلام کرده‌اند «اصلاً» احساس تنهایی نمی‌کنند.»

تجربه‌ای شایع و نادیده گرفته شده در کشورهای مختلف

پیش ازفراگیری ویروس کرونا، پژوهشی کلی نشان داده بود که تنهایی مزمن یا شدید، تجربه‌ای شایع و نادیده گرفته شده در کشورهای متعدد است. مطالعات پیشین درجوامع صنعتی نشان داده‌اند که تنهایی روبه افزایش است؛ امابدون داده‌های تاریخی، به‌سختی می‌توان گفت که آمار امروزی چگونه درطول زمان یا در مناطق جغرافیایی مختلف مقایسه می‌شوند. بررسی‌های جهانی در مورد تنهایی بیشتر درباره نوجوانان انجام شده و اطلاعاتی در ۷۷ کشور داشت می‌کنند، در جنوب شرق آسیا ۹٫۲ درصد و در مدیترانه شرقی ۱۴٫۴ درصد از نوجوانان با تنهایی شدید دست‌وپنجه نرم می‌کنند. متأسفانه تنها آماری که از میزان تنهایی بزرگسالان در دست است، به اروپا مربوط می‌شود. کشورهای اروپای شمالی به کمترین میزان تنهایی دچار بودند؛ به‌طوری که آمار تنهایی برای نوجوانان این منطقه ۲٫۹ درصد و برای بزرگسالان ۲٫۷ درصد بود. از بین افراد مسن‌تر (بالای ۶۰ سال) نیز ۵٫۷ درصد تنهایی را حس می‌کردند.

این در حالی است که کشورهای واقع در اروپای شرقی نسبت به تمام اروپا سهم بیشتری از تنهایی داشتند. ۷٫۵ درصد از جوانان و ۹٫۶ درصد از میانسالان ساکن اروپای شرقی تنهایی مزمن را تجربه کرده بودند؛ همچنین آمار ۲۱٫۳ درصدی تنهایی افراد مسن این منطقه بسیار شوکه کننده بود. هنوز اطلاعاتی در دست نیست که چرا تفاوت میزان تنهایی در اروپای شرقی با دیگر نواحی اروپا اینقدر زیاد است، اما یک مطالعه نشان می‌دهد که احتمالاً پیامدهای ضعف در سلامت عمومی، مراقبت‌های بهداشتی و حمایت‌های اجتماعی از دلایل شکل‌گیری انزوا در اروپای شرقی هستند. آسایش و امنیت اجتماعی معمولاً شاخص‌هایی برای سنجش میزان تنهایی به شمار می‌روند، به این صورت که هرچه این شاخص‌ها در یک کشور مثبت‌تر ارزیابی شوند، انزوای جمعی کمتری در آنجا رخ می‌دهد. دلیل آمار طبیعی و غیرنگران کننده تنهایی در اروپای شمالی نیز به برتری سطح رفاه این منطقه برمی‌گردد؛ البته باید تحقیقات بیشتری برای اثبات این فرضیه انجام شود. بی‌تردید درک تنهایی به‌عنوان یک مشکل جهانی که سلامت دنیا را به خطر می‌اندازد، ضروری است و سایر کشورها هم باید این موضوع را جدی بگیرند و کارشناسان بهداشت عمومی و سیاست‌گذاران باسرعت بیشتری آن را مهار کنند. تحقیقات انجام گرفته حاکی از آن است که تنهایی باعث افزایش احساس بیماری و مرگ می‌شود و با خطرات مربوط به سلامت قلبی-عروقی در افراد جوان رابطه دارد. هرچه زمان‌هایی که فرد احساس تنهایی می‌کند بیشتر باشد، ریسک خطرات قلبی-عروقی بیشتر می‌شود. همین‌طور، تنهایی با افزایش فشارخون در جمعیت نیمسال همراه است. دانشمندان تأثیرانزوای جهانی برمیزان مرگ‌ومیر را با تأثیر سیگار کشیدن یکسان می‌دانند، با این حال هنوز نمی‌دانیم چه مکانیسمی پشت این رابطه کشنده قرار دارد.

دکتر عباس کاظمی، جامعه‌شناس و استاد دانشگاه، احساس تنهایی را نتیجه فقدان نهادهای صنفی و مدنی می‌داند که موجب می‌شود، آدمی بسیار احساس تنهایی کند. دیگر وجود معدود دوستانی که کنار آدمی باقی می‌مانند، نمی‌تواند آن خلاء بنیادی را در زندگی آدمی پر کند. مواردی از نیازمندی‌ها وجود دارند که تنها نهاد صنفی و اجتماعی می‌تواند پاسخ‌گوی آن‌ها باشد چراکه این تنهایی، تنهایی نبودن آدم‌ها در کنار شما نیست، بلکه مسئله این است که زندگی عملی شما دستخوش آسیب می‌شود و گویا عنصری بالاتر از فرد باید به میان بیاید تا مشکل مرتفع شود. بنابراین، درتنهایی؛ با این یا آن نبودن مدنظر نیست، بلکه به معنای فقدان‌های اجتماعی است. تنهایی موردنظر به معنای از دست دادن شبکه تعاملات گذشته و درنهایت انزوای فرد طردشده درجامعه است. ازنظر کاظمی، «افراد تنها، به‌ندرت به دیگران اعتماد می‌کنند و همواره حسی توأم با بدبینی نسبت به دیگران دارند و تداوم چنین احساسی روح و روان را چنان درگیرو محتاط می‌کند که به‌نوعی می‌توانند به‌وسواس‌های فکری و ارتباطی منتهی شود. افسردگی، اضطراب، غم، نارضایتی و خجالت در اغلب موارد همنشین احساس تنهایی هستند. افرادی که در حس تنهایی و انزوا غوطه‌ورند عموما از عزت‌نفس و خودپنداری مثبت محروم‌اند و در برخوردهای اجتماعی با اضطرابی بالقوه مواجه می‌شوند و همواره از آسیب روابط اجتماعی خود با دیگران در هراس به سر می‌برند.»

احساس تنهایی یک تهدید اجتماعی

دراین بین، عالیه شکربیگی، جامعه‌شناس معتقد است به لحاظ جامعه‌شناختی، تنهایی می‌تواند نوعی تهدید برای جامعه محسوب شود. جمعیت تنها، به‌ظاهر دچار آسیب و بیماری نیست؛ اما درواقع در زیرپوسته جامعه‌ای تنها، تلاطمی از معضلات اجتماعی در جریان است که بی‌تردید روزی آشکار خواهند شد. تنهایی؛ مسائل اجتماعی فراوانی را ایجاد می‌کند و می‌تواند باعث تضعیف پیوندهای اجتماعی و ایجاد روابط ناسالم اجتماعی شود. فرد تنها با گرایش به گوشه‌گیری و انزواطلبی و عدم احساس وابستگی به محیط شهری، تمامیت شهر را درمعرض خطر قرار می‌دهد. درنتیجه شهری که فاقد فضاهای عمومی سازنده و اجتماع‌گرایانه است، نشاط اجتماعی در آن رنگ می‌بازد. درواقع فضای شهری، شهروندان خود را به عزلت‌نشینی و تنهایی دعوت می‌کند. می‌توان پذیرفت که رابطه شهر و شهروندان یک رابطه دوسویه است. از سویی، شهر تنها، شهروند تنها را به تنهایی سوق می‌دهد و از سوی دیگر شهروندان تنهاوبی نشاط، شهری تنهامی سازند. درهرصورت، درچنین فضایی روابط و مناسبات و تعاملات اجتماعی ضعیف و ناسالم می‌شوند و اخلاق و فضائل اخلاقی کمرنگ می‌شوند.

شکر بیگی می‌گوید: «در ادبیات جامعه‌شناسی مفهوم فردگرایی با مفهوم تنهایی هم‌پوشانی‌هایی دارد. در جامعه‌شناسی از فردگرایی به شیوه‌های متفاوت یادشده است. از یک‌سو، هنگامی که فردگرایی بارهایی از اجبارهای اجتماعی و شرایط ستم‌گرایانه در ارتباط است معمولا به‌گونه‌ای مثبت تصویر می‌شود و هنگامی که به فردگرایی از جهت جدایی از دیگران و نبود احساس تعهد متقابل نگریسته می‌شود، گاهی به‌صورت منفی در نظر گرفته می‌شود.»

بررسی مطالعات صورت گرفته در سطح ملی و بین‌المللی حکایت از آن دارد که پدیده احساس تنهایی یک پدیده متکثر است و نمی‌توان به آن تک‌خطی نگاه کرد، شکربیگی با اشاره به این عبارت عنوان می‌کند: «توانمندی افراد در مقابله با احساس تنهایی نیازمند حمایت‌های همه‌جانبه از سوی سازمان‌های مختلف دولتی وایجاد گروه‌های خود یاری از سوی شهرداری است. پدیده تنهایی براساس نتایج تحقیقات، نشان می‌دهد که درصورت عدم مقابله مناسب با آن به مرگ تدریجی در زنان و مردان می‌انجامد و نه‌تنها مرگ خاموش است. نتایج بعضی از پژوهش‌های داخلی، گویای ارتباط افسردگی با تنهایی است. تحلیل‌هایی که اخیراً روی علائم تنهایی و افسردگی انجام‌شده، نشان می‌دهد که تنهایی در طول یک سال می‌تواند باعث افسردگی شود. علاوه براین، شواهد تجربی نمایانگر آن است که تنهایی نه‌فقط باعث افزایش علائم افسردگی می‌شود بلکه تشدیدکننده استرس، تشویش، خشم و کاهش اعتمادبه‌نفس خواهد بود. بنابراین ارتباطات اجتماعی مانند تکیه‌گاهی برای فرد است و تنهایی به این تکیه‌گاه و آثار آن لطمه می‌زند. از طرفی مداخله‌هایی مانند خشونت خانگی، طلاق، خودکشی، احساس نابرابری و فقر اقتصادی ازجمله عواملی به شمار می‌روند که خانواده‌ها را آرام‌آرام به‌سوی تفرد، انزوا و تنهایی هدایت می‌کنند. ضمن اینکه مسائل روانی-زیستی و اجتماعی-فرهنگی حاضر در ارتباطات مردم و خانواده‌ها گویای تنش‌هایی است که پیامد آن طلاق عاطفی و تنهایی زنان و مردان در خانواده و جامعه است.»

وی در مبحث راهکارهای شناخت تنهایی و مواجهه با آن خاطرنشان می‌کند: «همه ما تنهایی را چه انتخابی از سوی خودمان و چه تحمیلی از سوی دیگران باشد، در برهه‌هایی از زمان تجربه کرده یا خواهیم کرد. تنهایی داوطلبانه و تحمیلی هردو چشم‌اندازهایی از بودن ما هستند. وقتی که تنهایی منفی است چه داوطلبانه باشد و چه تحمیلی با حسی از انزوا و کناره‌گیری همراه است؛ اما وقتی که تنهایی مثبت است باز هم چه داوطلبانه باشد و چه تحمیلی با حسی از اتصال و پیوند مواجه خواهیم بود. در تنهایی مثبت، احساسی از سرشاری و رضایت را چه در خلوت و چه آشکارا تجربه می‌کنیم. اما در تنهایی منفی با احساسی از تهی بودن و گم‌گشتگی مواجهیم. در تنهایی منفی فرد آگاهی دردناکی از ناتوانی در عدم ارتباط و رفع نیازهایش کسب و تجربه می‌کند. راهکارهای جادویی برای مقابله و درمان تنهایی منفی وجود ندارد؛ اماروش‌های مثبتی برای مواجهه و مقابله با آن تجربه شده و در اختیار ماست.»

پی‌نوشت

***اظهارات عالیه شکربیگی، در نشست گروه علمی- تخصصی جامعه‌شناسی احساسات مطرح شده است.**

آگهی موضوع ماده۳ قانون و ماده۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی

برابرآراء صادره هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی رفسنجان تصرفات مالکانه وبلامعارض متقاضیان محرز گردیده است. لذا مشخصات متقاضیان واملاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظوراطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود درصورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت ۲ ماه اعتراض خود را کتبا به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور وعدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت بنام متقاضی صادر خواهد شد.

۱) آقای محمدرضا آزاد فرزند علی در شندانک یکباب خانه به مساحت ۱۲۵ مترمربع پلاک شماره ۱۲۴ فرعی از ۴۴۲ اصلی واقع در بخش ۹ کرمان حوزه ثبت ملک رفسنجان اراضی شهر به آدرس خیابان شریعتی و حسب استشهاد محلی از مالکیت مالک ثبت ملک رفسنجان به صدیقه هرندی (۱۴۰۲۰۱۱۵۶)

۲) آقای اکبرداد گاری دولت آبادی فرزند محمد در شندانک ساختمان به مساحت ۱۷۰٫۵۰ مترمربع پلاک شماره ۴۰۷۱ فرعی از ۱۸۱۷ اصلی واقع در بخش ۹ کرمان حوزه ثبت ملک رفسنجان اراضی قطب آباد به آدرس خیابان معراج شمالی کوچه ۳۹ و حسب استشهاد محلی از مالکیت مالک رسمی محمد باقری (۱۴۰۰۱۱۳۶)

۳) آقای مجید درسونی پلاک دو شندانک اعیانی یکبابخانه با عرصه وقف از موقوفه کربلایی محمد باقر رباطی به مساحت ۴۵۴٫۵ مترمربع پلاک شماره ۴۱۲۸ فرعی مجزی شده از ۳۱۱۰ اصلی واقع در بخش ۹ کرمان حوزه ثبت ملک رفسنجان اراضی قطب آباد به آدرس: بلوار شهید میرزایی و حسب استشهاد محلی از مالکیت مالک رسمی موقوفه کربلایی محمد باقر رباطی با متولی فعلا الله حاج باقری متولی فعلا الله حاج باقری هرمزاد ادی (۱۴۰۲۰۱۲۷۴)

۴) خانم نوشین علی محمدی فرزند محمد مهدی در شندانک یکبابخانه به مساحت ۱۷۵٫۹ مترمربع پلاک شماره ۴۱۳۵ فرعی از ۱۸۱۷ اصلی واقع در بخش ۹ کرمان حوزه ثبت ملک رفسنجان اراضی قطب آباد به آدرس: خیابان شهیدان حسینی خیابان عبدالهی و حسب استشهاد محلی از مالکیت مالک رسمی محمد باقری (۱۴۰۲۰۱۰۶۶)

۵) آقای حمید سرچشمه پور فرزند اکبر در شندانک اعیانی مغازه با عرصه وقف از موقوفه کربلایی محمد باقر رباطی با متولی آقای عطا الله حاج باقری هرمزاد ادی به مساحت ۱۳۴٫۷۹ مترمربع پلاک شماره ۴۱۴۳ فرعی مجزی شده از ۳۱۱۰ فرعی از ۱۸۱۷ اصلی واقع در بخش ۹ کرمان حوزه ثبت ملک رفسنجان به آدرس: خیابان مصطفی خمینی نرسیده به چهارراه شهید کاظمی و حسب استشهاد محلی از مالکیت مالک رسمی موقوفه کربلایی محمدباقر رباطی با متولی آقای عطا الله حاج باقری هرمزاد ادی (۱۴۰۲۰۱۱۳۰)

۶) آقای محمد علی بیگی همت آبادی فرزند مهدی در شندانک یکبابخانه به مساحت ۲۰۳٫۴ مترمربع پلاک شماره ۴۱۳۳ فرعی از ۱۸۱۷ اصلی واقع در بخش ۹ کرمان حوزه ثبت ملک رفسنجان اراضی قطب آباد به آدرس: خیابان جمران حوچه جنب دارایی و حسب استشهاد محلی از مالکیت مالک رسمی طیبه معاون. (۱۴۰۰۹۸۹۰)

۷) آقای علی سیف الدینی محمدآبادی فرزند عبدالله در شندانک مغازه به مساحت ۱۶ مترمربع پلاک شماره ۴۰۲۷ فرعی مجزی شده از ۸۷ فرعی از ۱۸۱۸ اصلی واقع در بخش ۹ کرمان حوزه ثبت ملک رفسنجان اراضی کمال آباد به آدرس خیابان سید جمال الدین نبش کوچه ۶ و حسب استشهاد محلی از مالکیت مالک رسمی علی هدایت (۱۴۰۲۰۷۰۶۶)

۸) آقای علی رحیمی نژاد فرزند عباس در شندانک خانه مشتمل برطبقه فوقانی به مساحت ۲۴۹٫۲۲ مترمربع پلاک شماره ۲۰۷۵ فرعی از ۱۸۶ اصلی واقع در بخش ۹ کرمان حوزه ثبت ملک رفسنجان اراضی مومن آباد به آدرس: خیابان شهید عابدینی کوچه ۹ و حسب استشهاد محلی از مالکیت مالک رسمی ثریا باقری (۱۴۰۲۰۸۲۲)

۹) خانم اعظم صادقی پورعباس آباد فرزند حسن در شندانک یکبابخانه مشتمل برطبقه فوقانی به مساحت ۳۱۱٫۹۶ مترمربع پلاک شماره ۴۲۹۴ فرعی مجزی شده از ۲۲۳ فرعی از ۱۸۱۹ اصلی واقع در بخش ۹ کرمان حوزه ثبت ملک رفسنجان اراضی علی آباد ارباب به آدرس: خیابان ۱۷ شهریور و حسب استشهاد محلی از مالکیت مالک رسمی محمد اکبرپور (۱۴۰۲۰۱۱۳)

۱۰) آقای محمد امین صفریان نعمت آباد فرزند حسن در شندانک یکبابخانه به مساحت